

Předmětem obžaloby podané na stěžovatele byla pouze jeho účast na vylákání peněz, z něhož vzešel jako výsledek poškození M. a N. zmenšením jejich jmění. Tato obžaloba byla vyřízena zproštěním všech obžalovaných pro podvod a odsouzením společníků pro přečin podle § 486, čís. 1 tr. z., spáchaný nepřiměřeným používáním úvěru. Jestliže rozsudek položil za základ odsuzujícího výroku skutkovou podstatu, která předpokládá výsledek spočívající v poškození více věřitelů firmy F., tedy výsledek zcela odlišný od onoho, z jehož přivodění byl obžalovaný viněn a jehož způsobení vyžaduje činnosti nesoucí se dále než k vylákání peněz, je zřejmo, že předmětem na jedné straně obžaloby a na druhé straně odsuzujícího rozsudku jsou odlišná jednání, vztažně události, a že proto čin uvedený v rozsudku měl být podle § 263 tr. ř. samostatně stíhán.

Skutečnost, že obžalovanému šlo vedle sanace firmy F. též o sanaci Spořitelny města T., byla v obžalobě uvedena jen jako okolnost ilustrující úmysl obžalovaného vylákati peníze, jako pohnutka činu, která ovšem nemá pro právní posouzení věci významu. Z toho, že veřejný obžalobce, postaviv pod obžalobu i zaplacení pohledávky Spořitelny města T. penězi podle něho vylákanými, stíhal pro toto závadné použití peněz výslovně jen společníky B. a C., nikoli též stěžovatele A., je zřejmá vůle veřejného obžalobce nestíhati stěžovatele pro účast na tomto nadřzování spáchaném B. a C., nýbrž jen pro skutek spočívající v opatření těchto peněz. Zprostitv obžalovaného výslovně pro podvod, uznal soud nalézací sám, že předmětem obžaloby byl skutek odlišný od onoho, pro který byl stěžovatel uznán vinným.

Když tudíž obmezil obžalobce zřejmě stíhání obžalovaného jen na poškození M. vylákáním společenského vkladu, nesměl soud uznati obžalovaného vinným návodem a pomocí ke zmaření a při zmaření nebo zmenšení uspokojení věřitelů firmy F. placením a přijetím placení pohledávky jednomu věřiteli. Opačným postupem vykročil soud z mezí toho, co obžaloba stíhala proti stěžovateli, šel proti předpisům §§ 262, 263, 267 tr. ř. dále než obžaloba a nedbaje těchto předpisů zavinił zmatek podle čís. 8 § 281 tr. ř.

Odůvodněné zmáteční stížnosti bylo proto vyhověti již z tohoto důvodu, aniž bylo třeba zabývati se dalšími uplatněnými zmatky, a zrušiti napadený rozsudek jako zmátečný, čímž se stává zproštění obžalovaného pro zločin podvodu pravoplatným. Zprostiti obžalovaného pro přečin podle § 5 tr. z. a § 485 tr. z. nebylo možno, neboť obžaloba v tomto směru nebyla na obžalovaného podána.

Čís. 6129.

Pro trestnost pachatele podle § 83, druhý případ tr. zák., je právně bezvýznamno, zda byl jen jeden ze dvou pachatelů vnikaje do domu ozbrojen, věděl-li o tom při vniknutí i druhý.

Obecní starosta je jako úřední osoba oprávněn provésti šetření o trestném činu. Nepozbývá povahy úřední osoby a tím ani ochrany

podle § 68 tr. zák. tím, že neprovádí šetření sám, nýbrž s četnickým strážmistrem, jenž ho k tomu vyzval ve smyslu § 14 zákona čís. 299/1920 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 9. února 1938, Zm I 100/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, pokud jím byli uznáni vinnými: obžalovaný A. zločinem veřejného násilí násilným vpadnutím do cizího nemovitého statku podle § 83 tr. z., zločinem veřejného násilí násilným vztažením ruky na osobu vrchnostenskou podle § 81 tr. z. a přestupkem podle § 312 tr. z., a obžalovaný B. zločinem veřejného násilí násilným vpadnutím do cizího nemovitého statku podle § 83 tr. z., zločinem veřejného násilí vydíráním podle § 98, písm. b) tr. z., zločinem veřejného násilí nebezpečným vyhrožováním podle § 99 tr. z. a přestupkem podle § 411 tr. z.

Z d ů v o d ů :

V případě, o němž jde, vnikli na dvůr M-ův proti jeho výslovně projevované vůli oba obžalovaní. Je právně bezvýznamné, že jen jeden z pachatelů, a to B. byl při vniknutí na dvůr M-ův opatřen zbraní — železnými držáky —, když je formálně bezvadně zjištěno, že stěžovatel A. vnikaje do zmíněného dvora věděl, že jeho druh je opatřen uvedenou zbraní (srovnej rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni čís. 3760 víd. sbírky). Napadený rozsudek zjistil, že stěžovatel viděl i způsob, jak jeho otec B. vnikl do dvora M., totiž že vrazil do osoby stojící ve dvířkách, skočil jimi do dvora M. a dříve nežli M., jeho počínáním překvapený, mu mohl v tom zabránit, vytáhl železný kolík, kterým se zastrkuje závora vrat, chytil za závoru, otevřel vrata, napřáhl na M. železné držáky se slovy: »Zabiju tě...«, že M. nastavil proti držákům ruku a byl jimi poraněn na palci, že mezi tím stěžovatel vraty, které jeho otec násilím otevřel, vjel s koňmi do dvora a vedl je přes dvůr M. ke stodole, kde byla uschována mlátička, o kterou oběma obžalovaným šlo. Z těchto rozsudkových zjištění lze bezpečně usoudit na to, že stěžovatel při vniknutí do dvora M. zahrnul ve svůj úmysl a svou vůli případ, že tam bude spácháno násilí, třebaže druhým vetřelcem, obžalovaným B., ozbrojeným zbraní, a odpovídá proto stěžovatel za násilí spáchané jeho otcem na osobě M., třebaže se ho činně nezúčastnil (srovnej rozhodnutí čís. 729, 2435, 2776, 2827 Sb. n. s.).

Pokud jde o zločin veřejného násilí podle § 81 tr.z. a přestupek podle § 312 tr. z., vytýká stížnost pouze, že nalézací soud neprávem přiznal starostovi K. ochranu podle § 68 tr. z. Námitka není důvodná. Rozhodnutí, na něž se stížnost odvolává, mají jiný skutkový základ a nehodí se na případ, o němž tu jde. Rozsudek zjistil, že četnický strážmistr V., jenž byl vyslán velitelem stanice, aby případ udavší se na statku M. vyšetřil, vyzval obecního starostu K., aby při vyšetřování úředně spolupůsobil a byl přítomen jako svědek výslechu obžalovaných A. a B. Obecní sta-

rosta byl jako úřední osoba oprávněn provésti šetření, o něž šlo, jak plyne nepochybně z ustanovení § 24 tr. ř., jenž stanoví, že úřady bezpečnostní, k nimž náležejí také obecní představení, mají vyzvídati veškeré zločiny a přečiny veřejnoprávní povahy, a že nelze-li se domoci toho, aby bez odkladu zakročil soudce vyšetřující, mají učiniti přípravná šetření, jež nestrpí odkladu a kterými se může věc vyjasniti anebo které mohou zabrániti, aby stopy činu nebyly odstraněny nebo aby pachatel neuprchl. Povahy úřední osoby a s tím spojené trestní ochrany podle § 68 tr. z. nepozbyl obecní starosta tím, že šetření neprováděl sám, nýbrž v součinnosti s četnickým strážmistrem, jenž ho k tomu ve smyslu § 14 zákona čís. 299/1920 Sb. z. a n. vyzval. Že pak stěžovatel věděl, že je mu jednati s vrchnostenskou osobou, dovodil nalézací soud správně z okolností v rozsudku zjištěné, že četnický strážmistr upozornil na to, že starosta je tam úředně, a stěžovatel také výslovně doznal, že věděl, že starosta byl u něho úředně. Bylo proto zmateční stížnost podle druhého odstavce § 5 zák. čís. 3/1878 ř. z. ve znění zákona čís. 56/1935 Sb. z. a n. zamítnouti.

Čís. 6130.

Predpoklady trestnej zodpovednosti obžalovaného, rozhodnutého spáchať krádež a strážiaceho vonku pred domom, za činnosť jeho spoločníkov v dome, naplňujúcu pojem lúpeže.

(Rozh. zo dňa 9. februára 1938, Zm IV 399/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin lúpeže atď. rozhodujúc o zmätočných sťažnostiach obžalovaných, z úradnej moci podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok porotného súdu aj s výrokom poroty dotyčne obžalovaného D. v celom rozsahu a nariadil v tejto časti nové hlavné pojednávanie, ktorým poveril krajský ako porotný súd v K.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci na základe zmätočných sťažností obžalovaného a obhájcu spoznal najvyšší súd toto:

Na prvú skutkovú otázku prvej skupiny tretej časti dotyčne obžalovaného D. porotcovia odpovedali kladne a tým zistili, že D. v noci na 27. mája 1932 majúc na tvári čiernu masku, po predbežnom vzájomnom usrozmnení s jedným alebo s dvoma spoločníkmi, chcejúc odcudziť F. okolo 5.000 Kč v obci V., prepadol strážny domček, obývaný železničným zriadencom F.

D. ostal vonku na strážni, kým jeden spoločník kolíkom vyvážil zamknuté dvere domku, na čo ten spoločník s ďalším spoločníkom vnikol do bytu F.

Keď v byte jeden spoločník zasvietil elektrickou lampou, ktorú tam so sebou priniesol, a od svetla sa F. prebudil a dal sa do krikú, druhý spo-